

[Olufson.]

maal, er delvis gaaet, og tilbage er 5 Mill. Kr., efter at Landboerne har faaet de 12 Mill. Kr.

Men det kan jo være, hvad det være vil. Selv om denne Fejl var begaaet, var vi vel i Stand til, hvis Lovforslaget i øvrigt var af en saadan Karakter eller havde et saadant Indhold, at det kunde gennemføres, at finde Pengene. Men saa kommer der noget nyt i Lovforslaget, og dette er ogsaa ret betegnende; jeg er for Resten tilbøjelig til at tro, at det ogsaa har været en Luftning udefra, der har givet det netop den Form, det har faaet. I Lovforslagets § 2 bestemmes det, at 8 Mill. Kr. skal deles mellem Amterne i Forhold til den samlede Ejendoms-skyldværdi, og de 2 Mill. Kr., der saa bliver tilbage, skal ydes til de Amter, der er særlig haardt ramt. Naar man kommer til § 6, der omfatter de sønderjydske Landsdele, og hvor det siges, at det Beløb, der tilfalder denne Del af Landet, skal gaa i den sønderjydske Laanekasse, saa er der vist ingen Tvivl om, at ogsaa en meget væsentlig Del af de 2 Mill. Kr. vilde finde Vej derned. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at den Tilknytning, det ærede Medlem har til den sydligste Del af vort Land, ogsaa har været medvirkende til, at Lovforslaget kom frem og netop fik den Form, det har faaet.

Det er jo ret betegnende, som den højt-ærede Minister har oplyst, at Lovforslaget blev forelagt her den 17. Marts, og allerede den 18. Marts havde Sognefogderne i Sønderjylland mobiliseret til et Møde, hvor de er klar over, hvorledes dette Lovforslag ser ud, giver det sin fulde Tilslutning, samtidig med at de øver en ret stærkt Kritik over Loven af 1928, som det ærede Medlem har Ansvaret for. Mon ikke der skulde ligge en lille Tanke deri, mon ikke det skulde være saadan, at de sønderjydske Sognefogder og andre med dem paa et tidligere Tidspunkt har været medvirkende ved Lovforslagets Udarbejdelse, har medvirket til at give det den Form, det har? Alting tyder derpaa.

Uden i øvrigt at komme ind paa de særlige Forhold dernede, ønsker jeg at sige, at for en Del Aar siden behandlede vi et Lovforslag her i Tinget, ved hvilken Lejlighed jeg var Ordfører, og jeg henstillede da meget indtrængende at gøre dette Lovforslags Bestemmelser ens for hele Landet, at man nu begyndte at indrette sig paa, at Grænsen er ved Skelbækken, ikke ved Kongeaaen, at man ikke, hver Gang en Lov vedtoges, gav særlige Regler for Sønderjylland. Jeg vil meget stærkt advare imod noget saadant.

Lad Loven have ens Regler for Sønderjylland og det øvrige Land.

Den Maade, som Kassen foreslaas ledet paa, er i højeste Grad mærkelig. Tre tilfældigt valgte Mænd indenfor Amtet, en valgt af Amtsraadet, en valgt af Landboforeningerne og en valgt af Husmandsforeningerne indenfor Amtet skal administrere disse 10 Mill. Kr., uden at Staten har nogen Kontrol med, hvorledes det gaar. Jeg tror dog, at det ærede Medlem kommer til at falde en Smule tilbage paa de Tanker, han selv havde som Regeringschef, Tanker, der gik ud paa, at hvis man indlod sig paa en Laangivning som den, her er skitseret, vilde det ikke komme til at dreje sig om nogle faa Millioner, men Staten vilde komme ud i et økonomiske Ansvar og Tilsvar af en saadant Omfang, at den ikke kunde bære det. Det var det, det ærede Medlem som Landbrugsminister og Statsminister udtalte.

I § 4 fastsættes Betingelserne for Ydelse af Laan. Det er jo rart, at Folk, naar de er kommet i Vanskeligheder, kan laane Penge, men det skulde da gerne være saaledes, at de, naar de kommer over Vanskelighederne, betaler Pengene tilbage. Jeg vil gerne stille følgende Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Naar de her omhandlede Akkorder er bragt i Stand, og vi da forhaabentlig i Løbet af et halvt Aar, tre Fjerdingaar eller et helt Aar atter kommer ind i Opgangstider, der uvægerligt vil medføre højere Ejendomspriser for Landbrugsjord, øget Gæld og nye Gældsbyrder for Efterkommerne, men ogsaa en Chance for dem, der sidder med Ejendommene, for at kunne tage Fordelen ved Opgangen, er det da Meningen, at de, der har opnaaet denne Tvangsakkord, skal have Lov til at tage hele den Gevinst, som flyder af Opgangstiden, hvorimod alle de andre, Kreditorerne, Smaaahaandværkerne, Købmændene og andre, alene skal tage Tabet? Den private Ejendomsret kan selvfølgelig være god, naar man stadig væk har Lov til at tage Chancen af Opgangstiderne, medens andre maa tage Tabet, naar Nedgangstiderne kommer. (*Madsen-Mygdal*: Foreløbig har vi Nedgangstider!). Ja, men vi haaber, at Opgangstiderne kommer, for hvis Nedgangstiderne fortsætter, saa holder Akkorderne jo ikke. Saa kommer det Spørgsmaal: Hvad skal vi gøre, hvis Akkorderne ikke holder? Hvad saa?

Der er noget andet, jeg vil spørge det ærede Medlem om. Naar Staten tidligere har givet Laan til Driftslaaneforeninger for større Landbrug, gennem den sønder-